

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové v právní věci žalobce: J. P., zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

I. Žalovanému **se ukládá** povinnost vydat rozhodnutí v právní věci žalobce vedené pod sp.zn. S-MHMP 293147/2015/Han, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10.228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu ve věci vedené pod sp.zn. S-MHMP 293147/2015/Han.
- [2] Žalobce v podané žalobě uvedl, že v předmětné věci vydal žalovaný dne 14. 4. 2015, pod č.j. MHMP 627265/2015/Han, sp.zn. S-MHMP 293147/2015/Han, příkaz, který byl zástupci žalobce doručen dne 14. 4. 2015. Dne 21. 4. 2015 podal žalobce prostřednictvím svého zástupce proti příkazu odpor, a to prostou e-mailovou zprávou, přičemž dne 27. 4. 2015 bylo podání v souladu s ustanovením § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) potvrzeno odesláním e-mailové

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. L.

zprávy opatřené uznávaným elektronickým podpisem. Žalovaný pak dne 23. 4. 2015 vydal výzvu k odstranění nedostatků podání odporu, kterou byl žalobce vyzván k doplnění podpisu na odporu. Žalobce podání odporu potvrdil dne 27. 4. 2015, tj. jak v zákonné lhůtě, tak zároveň ve lhůtě stanovené žalovaným. Dne 19. 5. 2015 pak žalovaný žalobce upozornil na skutečnost, že odpor podaný dne 27. 4. 2015 byl podán opožděně a příkaz nabyl právní moci.

- [3] Žalobce v žalobě namítl, že žalovaný ignoroval podání odporu ze dne 21. 4. 2015, ačkoliv mu bylo prokazatelně toto podání doručeno, a z toho důvodu pak na podání odporu ze dne 27. 4. 2015 hleděl jako na první podání odporu, ačkoliv toto podání bylo pouhým potvrzením prvotního podání odporu, které bylo učiněno v zákonné lhůtě. Žalobce tak shrnul, že žalovaný byl po podání odporu povinen ve lhůtě do 30 dnů, prodloužené o lhůtu 30 dnů z důvodu nutnosti nařídit ústní jednání, vydat rozhodnutí (ustanovení § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu). Žalovaný tak neučinil, a proto byl a je dle žalobce nečinný.
- [4] Dále žalobce v podané žalobě uvedl, že vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti, který mu poskytuje procesní právní předpis, když dne 24. 7. 2015 podal k Ministerstvu dopravy žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Ministerstvo dopravy písemností ze dne 4. 8. 2015 potvrdilo žalobci přijetí žádosti, přičemž žádost nebyla do dne podání žaloby vyřízena.
- [5] Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat v předmětném řízení rozhodnutí ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku.
- [6] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí. Žalovaný ve vyjádření shrnul průběh správního řízení a k obsahu podané žaloby uvedl, že žalobce se domáhá vydání rozhodnutí ve věci samé, resp. se domáhá nařízení ústního jednání ve věci, ačkoliv si je prokazatelně vědom, že příkaz o uložení pokuty byl v řízení o přestupku vydán. Uvedl, že žalobce se v projednávané věci nedomáhá doručení rozhodnutí ve věci ani vydání rozhodnutí ve věci, ale domáhá se nařízení ústního jednání ve věci, což není důvod pro podání žaloby proti nečinnosti správního orgánu. Žalovaný tak shrnul, že podaná žaloba není důvodná, neboť v daném případě nelze uplatnit žalobu proti nečinnosti správního orgánu, neboť rozhodnutí ve věci bylo žalovaným vydáno a je pravomocné.
- [7] Při ústním jednání před soudem konaném dne 13. 3. 2018 žalovaný odkázal na své písemné vyjádření k podané žalobě a na dotaz soud k žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti sdělil, že si telefonicky u Ministerstva dopravy ověřil, že žalobce tuto žádost výše uvedeného dne podal, tuto skutečnost tak žalovaný nijak nerozporuje. Žalobce ani jeho právní zástupce se k ústnímu jednání před soudem bez omluvy nedostavili.
- [8] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vylýnuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [9] Dne 14. 4. 2015 vydal žalovaný pod č.j. MHMP 627265/2015/Han příkaz o uložení pokuty, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, za porušení ustanovení § 10 odst. 3 tohoto zákona, neboť jako provozovatel motorového vozidla tov.zn. BMW, registrační značky X, nezajistil, aby dne 17. 2. 2015 kolem 13:39 hod. v P. 4, ul. 5. k. (v blízkosti sloupu VO č. X, směr od křižovatky s J. s. směrem do N.) při užití

vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená předmětným zákonem. V daném případě byla s předmětným vozidlem při řízení překročena nejvyšší dovolená rychlost v daném místě (50 km/h) o 79 km/h. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 6.000 Kč. Příkaz byl dne 14. 4. 2015 doručen zmocněnci žalobce společnosti FLEET Control, s.r.o., se sídlem Smetanovo nábřeží 327/14, Praha 1, IČ: 241 49 322, do datové schránky, a to na základě plné moci ze dne 10. 4. 2015, kterou tento zmocněnec žalobce zaslal dne 13. 4. 2015 žalovanému na základě výzvy k podání vysvětlení ze dne 20. 3. 2015. Tato plná moc byla žalobcem podepsána.

- [10] Dne 21. 4. 2015 podal žalobce prostřednictvím svého zmocněnce odpor proti příkazu o uložení pokuty. Odpor byl podán prostřednictvím e-mailu, podání nebylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem, a plná moc, která byla přílohou tohoto e-mailu, neobsahovala podpis žalobce.
- [11] Dne 23. 4. 2015, pod č.j. MHMP 693773/2015/Han, vydal žalovaný výzvu k odstranění nedostatků podání, kterou byl žalobce vyzván podle ustanovení § 39 odst. 1 správního řádu k doplnění podání, a to ve lhůtě do 3 dnů od doručení této výzvy, z toho důvodu, že odpor nebyl elektronicky podepsán, a to včetně přiložené plné moci. Téhož dne byla tato výzva doručena zmocněnci žalobce.
- [12] Dne 27. 4. 2015 zaslal žalobce prostřednictvím svého zmocněnce odpor proti příkazu opatřeným zaručeným elektronickým podpisem. Přiložená plná moc neobsahovala podpis žalobce.
- [13] Dne 19. 5. 2015 vyhotovil žalovaný sdělení k podanému odporu, ve kterém uvedl, že odpor byl podán opožděně (posledním dnem pro podání odporu bylo datum 22. 4. 2015), a tudíž má příkaz účinky pravomocného rozhodnutí. Dále správní orgán sdělil žalobci, že příkaz nabyl právní moci dne 23. 4. 2015. Téhož dne také žalovaný na příkazu o uložení pokuty vyznačil právní moc (tj. datum 23. 4. 2015).
- [14] Městský soud v Praze přezkoumal postup žalovaného z hlediska, zda měl za povinnost vydat příslušné rozhodnutí, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu je v době vydání tohoto rozsudku (ust. § 81 odst. 1, 2 s.ř.s.), a o důvodnosti podané žaloby uvažil takto:
- [15] Právní úprava příkazního řízení je obsažena v ustanovení § 87 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. V odst. 1 tohoto ustanovení je uvedeno, že není-li pochybnosti o tom, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil a nebyla-li věc vyřízena v blokovém řízení, může správní orgán bez dalšího řízení vydat příkaz o uložení napomenutí nebo pokuty. Dle odst. 4 téhož ustanovení obviněný z přestupku může proti příkazu podat do 15 dnů ode dne jeho doručení odpor správnímu orgánu, který příkaz vydal. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a správní orgán pokračuje v řízení. Dle odst. 5 citovaného ustanovení příkaz, proti kterému nebyl včas podán odpor, má účinky pravomocného rozhodnutí.
- [16] K otázce typu žaloby soud uvádí, že žalobce se zcela oprávněně obrátil na soud se žalobou na ochranu proti nečinnosti dle ustanovení § 79 a násl. s.ř.s., neboť tento postup byl jediným možným způsobem, jak se domoci pokračování ve správním řízení a vydání meritorního rozhodnutí. K této otázce se vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 29. 1. 2015, č.j. 10 As 266/2014-32, kde uvedl: „V případech, kdy prvostupňový správní orgán dospěje k závěru, že jím vydaný příkaz nabyl právní moci, avšak účastník je

přesvědčen, že podaný odpor způsobil zrušení napadeného příkazu [může se jednat o spor o existenci odporu, o včasnosti odporu nebo o podání odporu osobou (ne)oprávněnou], nastane situace, ve které nemůže dojít ke „kontrolě“ ze strany nadřízeného správního orgánu ve smyslu § 92 správního řádu. Není rovněž možné, aby takový účastník napadl samotný příkaz řádným opravným prostředkem – odvoláním (§ 81 odst. 1 správního řádu); dle zákona jediným možným řádným opravným prostředkem proti příkazu je odpor podaný proti nepravomocnému příkazu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2013, čj. 1 As 51/2013-58). Účastníku proto zbývá jediná možná smysluplná a efektivní obrana v jeho situaci, a sice brojit proti „nečinnosti“ prvostupňového správního orgánu, neboť v takové situaci je podstatou tvrzení účastníka, že jeho včasný odpor způsobil zrušení příkazu, avšak prvostupňový správní orgán nepokračoval ve správním řízení a nevydal rozhodnutí ve věci.“

[17] K otázce absence chybějícího uznávaného elektronického podpisu na odporu soud uvádí, že tato zákonem stanovená náležitost podání ve smyslu ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu byla v zákonné lhůtě doplněna.

[18] Podle ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu, v rozhodném znění, je podání možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu.

[19] Ze spisu vyplývá, že odpor byl zmocněncem žalobce podán prostřednictvím e-mailu bez uznávaného elektronického podpisu dne 21. 4. 2015. Konec zákonné 5 denní lhůty pro potvrzení podání tak připadl na den 27. 4. 2015, tj. pondělí, jelikož podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. c) věty první správního řádu připadne-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo státní svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší pracovní den. Konec lhůty, který tak původně připadl na neděli 26. 4. 2015, se posunul na pondělí 27. 4. 2015. Právě tento den pak žalobce prostřednictvím svého zmocněnce podal odpor opatřený uznávaným elektronickým podpisem. Lze tak shrnout, že podání, které obsahovalo předmětný odpor, bylo v zákonné lhůtě doplněno, a žalovaný tak byl povinen k němu přihlížet jako na řádně podaný odpor.

[20] Lze rovněž konstatovat, že uznávaný elektronický podpis byl doplněn i ve lhůtě stanovené správním orgánem ve výzvě ze dne 23. 4. 2015. V případě této výzvy na doplnění podpisu však žalovaný pochybil jednak v tom, že stanovil lhůtu kratší, než je lhůta stanovená zákonem k doplnění podpisu, ale především, jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č.j. 10 As 266/2014-32, neměl žalobce k doplnění podpisu vůbec vyzývat. Z tohoto rozsudku totiž vyplývá, že „je tedy třeba rozlišovat mezi postupem dle § 37 odst. 3 správního řádu a postupem dle § 37 odst. 4 správního řádu. Zatímco v případě prvním je vyžadován aktivní postup správního orgánu, který buď podateli pomůže nedostatky podání odstranit či jej k tomu vyzve, v případě druhém aktivní postup správního orgánu vyžadován není (nemělo by ani smyslu, aby správní orgán postupoval aktivně tam, kde fakticky k podání nedošlo, neboť nebyla naplněna jeho forma a podání tak nebylo relevantní) a naopak je to podatel, kdo musí být aktivní a nese sám odpovědnost za řádnou formu svého podání, resp. za důsledky s vadou formy spojené.“ V podrobnostech zdejší soud na tento rozsudek odkazuje.

[21] K absenci podepsané plné moci soud uvádí, že je skutečně pravdou, že taková, tj. podepsaná plná moc nebyla přílohou ani odporu ze dne 21. 4. 2015, ani jeho doplnění o

uznávaný elektronický podpis ze dne 27. 4. 2015. Za této situace tak byl žalovaný povinen vyzvat zmocněnce žalobce k doložení řádné plné moci, jak dovodila judikatura (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č.j. 2 As 181/2015-34, ze dne 29. 1. 2015, č.j. 10 As 266/2014-32, ze dne 22. 6. 2016, č.j. 1 As 34/2016-35 či ze dne 18. 8. 2016, č.j. 9 As 188/2016-18, všechny dostupné na: www.nssoud.cz).

[22] V daném případě sice žalovaný ve výzvě ze dne 23. 4. 2015 vyzval prostřednictvím zmocněnce žalobce k doplnění podpisu nejen na podaném odporu, ale i na přiložené plné moci, ovšem nelze přehlédnout to, že z průběhu celého řízení je patrné, že žalovaný jednal se zmocněncem jako zástupcem žalobce a doručoval mu všechny písemnosti. Toto žalovaný činil v souladu s žalobcem podepsanou plnou mocí ze dne 10. 4. 2015, kterou zmocněnec žalobce zaslal žalovanému dne 13. 4. 2015 jako přílohu svého sdělení na základě výzvy k podání vysvětlení. V této plné moci je výslovně uvedeno, že je udělena k zastupování ve správním řízení pod sp.zn. S-MHMP 293147/2015/Han, tj. v řízení, které následně dospělo až k vydání předmětného příkazu o uložení pokuty. Ze spisu vyplývá, že žalovaný ode dne 13. 4. 2015 doručoval všechny písemnosti žalobci prostřednictvím jeho zmocněnce, je tak nepochybné, že o zastoupení žalobce jeho zmocněncem nemohl mít žalovaný pochyby. A to především s ohledem na tu skutečnost, že správní spis obsahuje podepsanou plnou moc. Žalovaný tak nebyl povinen ani oprávněn žalobce, resp. jeho zmocněnce vyzývat k doložení řádné plné moci. Lze tak shrnout, že vada podání odporu z tohoto důvodu nemohla zastat, když zastoupení žalobce jeho zmocněncem bylo v řízení doložené.

[23] Odpor žalobce dne 21. 4. 2017 tak byl podán včas, byl řádně v zákonné lhůtě doplněn o elektronický podpis a bylo prokázáno zastoupení žalobce společností FLEET Control, s.r.o. Za této situace tak žalovaný nemohl dle názoru soudu na příkazu o uložení pokuty ze dne 14. 4. 2015 vyznačit právní moc, neboť v důsledku včasného a řádně podaného odporu tento příkaz nenabyl právní moci, neboť byl tímto odporem zrušen. Žalovaný pak byl povinen pokračovat v řízení o předmětném správním deliktu a následně vydat v zákonné lhůtě rozhodnutí ve věci.

K této skutečnosti ovšem v daném případě nedošlo, neboť žalovaný byl v době podání žaloby nečinný a nečinným zůstal až do rozhodnutí soudu v této věci.

[24] Soud se dále musel vypořádat i s otázkou, zda žaloba byla podána za podmínek ustanovení § 79 odst. 1 s.ř.s., tedy zda žalobce před jejím podáním bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu.

[25] Z obsahu správního spisu nelze zjistit, zda žalobce takto postupoval. Sám žalobce splnění této podmínky tvrdil a dokazoval ji předložením kopie svého podání ze dne 24. 7. 2015, adresovaného Ministerstvu dopravy, v němž upozorňoval na to, že Magistrát hlavního města Prahy je v jeho věci nečinný a žádal, aby nadřízený orgán přikázal žalovanému vydat rozhodnutí v předmětné věci rozhodnutí. Ministerstvo dopravy pak dle žalobního tvrzení přijetí tohoto podání žalobci potvrdilo dne 4. 8. 2015. Jelikož žalobce k podané žalobě nepřiložil důkaz prokazující přijetí této žádosti ze strany Ministerstva dopravy, soud jej vyzval, aby na ústní jednání tento důkaz přinesl. Žalobce ani jeho právní zástupce se k ústnímu jednání nedostavili, avšak soud dotazem na žalovaného zjistil, že Ministerstvo dopravy tuto žádost žalobce skutečně přijalo.

- [26] Soud vzal v úvahu skutečnost, že v důsledku postupu žalovaného při rozhodování v této věci, se žalobce dne 24. 7. 2015 obrátil k Ministerstvu dopravy jako nadřízenému orgánu se žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti, aby poté, co tato jeho žádost nebyla nijak vyřízena, podal dne 20. 6. 2016 žalobu na ochranu proti nečinnosti. Soud konstatuje, že v popsáném sledu událostí není z hlediska věcné nebo časové návaznosti nic, co by tvrzení žalobce zpochybňovalo. Uzavřel tedy s tím, že neshledal důvod tvrzením žalobce nevěřit, a měl tak za to, že žaloba byla podána poté, co žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu.
- [27] K námitce žalovaného uvedené v písemném vyjádření k podané žalobě, že se žalobce domáhá nařízení ústního jednání ve věci, což není důvod pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, soud opětovně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č.j. 10 As 266/2014-32, ze kterého vyplývá oprávnění žalobce obrátit se na soud se žalobou na ochranu proti nečinnosti z toho důvodu, aby se domohl pokračování ve správním řízení a vydání meritorního rozhodnutí. Z vyjádření žalovaného je patrné, že žalovaný pravděpodobně zaměnil žalobcův požadavek na nařízení ústního jednání před soudem podle soudního řádu správního za požadavek na nařízení ústního jednání před správním orgánem k projednání předmětného správního deliktu. Z obsahu podané žaloby je zcela zřejmé, že ničeho takového se žalobce nedomáhal.
- [28] Za tohoto stavu věci pak soud dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně, a proto podle ustanovení § 81 odst. 2 s.ř.s. uložil žalovanému správnímu orgánu povinnost ve věci správního řízení, vedeného pod sp. zn. S-MHMP 293147/2015/Han, rozhodnout.
- [29] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce, který měl ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Náhrada nákladů řízení představuje žalobcem zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč a dále odměna zástupce žalobce a jeho hotové výdaje. Mimosmluvní odměna náleží za 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení, podání žaloby) po 3.100 Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění, celkem tedy 6.200 Kč. Dále žalobci přísluší náhrada hotových výdajů jeho zástupce ve výši 600 Kč za 2 úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Protože zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tento povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.), ve výši 21 %. Celková výše nákladů řízení žalobce tedy činí 10.228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 13. 3. 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu